

принесатъ жертва, наричале много туземски имена като: Марко, Луций, Гай, по това ставало по подържане на тогавашното бѣгание, когато се викале по между си съ страхъ и смущение. Нѣкои историци казватъ пакъ, че това подържане не е било за беганието, а за насърчение и бързина, и въспоменавале такъва причина съ рѣчта имъ; когато тоестъ Келтитѣ като завладеле Римъ, и Римлянитѣ били изгонени отъ Камилла; и тѣй Римъ омамоушенъ лесно не можелъ да завземе старитѣ си сили; за това много Латини съ прѣдводителтъ Ливия Постумия се опълчили противъ Римлянитѣ. Тѣй щото Ливия расположилъ станътъ си не далечъ отъ Римъ, и пратилъ единъ посланикъ, че Латинитѣ сж искале да оживотворѣтъ, и да подноватъ старото си домашно зближение и средсво, съ смесване пакъ на нови свадби, които щеле да направатъ съ Римлянитѣ. И имъ казале слѣдоущието условие: Ако Римлянитѣ щеле да имъ прататъ моми и вдовици, тогазъ по между си щеле да иматъ приятелство и миръ, по сжщата причина, по която бѣха поправили и тѣ съ Сабинянитѣ. Тѣзи нѣща като чуле Римлянитѣ испърво хванале да се боятъ да не би да направатъ бой, а отъ друга страна мислиле, че и прѣдаванието на женитѣ значило голѣмо робство. И когато се намервале въ недоумение, ето, една слугина на име Филотида, а споредъ други Тутола, имъ дала единъ удовлетворителенъ и неутраленъ съвѣтъ за да го практикуватъ, но отъ друга страна съ лукавство да избегнатъ отъ сражанието, и да не даджтъ дѣвици и вдовици. И ето, какъ бѣ лукавството: Филотида на примеръ заедно съ дру-